

ملالی جویا در واشنگتن

زنی در بین جنگ سالاران

دشمنان ما میتوانند گل ها را بچینند، اما هرگز نمیتوانند آمدن بهار را متوقف نمایند

به سلسله مبارزات ملی و گسترده ملالی جویا در برابر آنانیکه از عرصه بیشتر از سه دهه بربادی و انهدام بنیادی افغانستان و مظالم غیر بشری بر مردم آن، اعم از جنگ سالاران، مجرمین جنگی، طالبان قسی القلب، وابستگان به همسایگان طماع و قوای خارجی در افغانستان، انواع ظلم و تعدی رو داشته اند، این دختر متهور و شجاع، اخیراً کتاب ارزشمندی را به همین مناسبت به نشر سپرده است.

ملالی جویا و نگارنده مضمون در واشنگتن

این کتاب که بنام «زنی در بین جنگ سالاران» مسمی میباشد، در حقیقت به ۱۴ لسان ارزشمند جهان ترجمه گردیده و دردسترس همگان از طریق انترنت و کتابخانه ها قرار گرفته است.

علی الرغم مجادلات گوناگون در تضعیف و خنثی ساختن مبارزات این یگانه دختر قهرمان و باشهامت امروز افغانستان از منابع مختلفه، صدای حق وی همیشه در گوش مدافعان حقوق بشر، مبارزان حقوق زن و آنانیکه به حکم تاریخ بر آنچه بالای ملت مظلوم افغانستان درین بیشتر از سه دهه گذشته و میگذرد، صادفانه قضاوت و ارزیابی مینمایند، انعکاس پذیر است. اینک یکرز گفته میشود که ملالی جویا صرف بر ضد تنظیم های متقلب جهادی فعالیت دارد و هیچگونه مخالفتی با روش غیر بشری قوای خارجی بر علیه غیر نظامیان و کشتار آنها در ولایات جنوب و جنوب غربی افغانستان ابراز نمی نماید، می بینیم وی علم اعتراض و احتجاج را از همه بیشتر در حمله و کشتار مظلومان «بالابلوک» بالا مینماید. روز دیگری ادعا میگردد که ملالی جویا در مجموع، موجودیت قوای خارجی را در افغانستان نادیده

میگیرد و فقط به دشمنی با سیاف، ربانی، دوستم، فهیم، قانونی و حکمتیار و طالب میپردازد، ولی به چشم سر میبینیم که وی در مظاهرات بر علیه عملیات ناتو که در اروپا صورت گرفت، از انگلستان خود را برای اشتراک در مظاهرات اروپای کانتینانتال رسانیده و پا بپای مظاهره چیان، صدای اعتراض را در زمینه کشتار عساکر ناتو در افغانستان با بیانه ها و مصاحبات بلند می نماید.

جای تعجب است که آنانیکه چنین ادعاهایی را در مورد ملالی جویا دارند، زمانیکه فعالیت های گسترده این دختر قهرمان، ادعای شان را منتفی میگرداند، هیچ قلمی را بروی کاغذ در زمینه حرکت نمیدهند. حتی به سویه يك سوء تفاهم که انسان همیشه در زندگی روزمره با آن سردچار میباشد، ارزیابی خویش را اصلاح نمی نمایند.

باری بتاریخ دوم نوامبر ملالی جویا که برای معرفی کتاب خود به دعوت يك موسسه غیروابسته در شهر بالتیمور مرینند در منطقه واشنگتن دعوت گردیده بود، در مجلسی که در عمارت «National Press Club» در شهر واشنگتن برگزار گردیده بود، حضور یافت که در آن اکثر آ خبر نگاران میدیای امریکایی و غیر امریکایی با تعدادی از افغان های مقیم در منطقه و عده دیگری هم بصورت پراکنده اشتراک نموده بودند.

در آغاز سخن گوی مجلس در معرفی ملالی جویا وی را متهور ترین زن افغان معرفی نموده گفت که در سال ۲۰۰۷ ملالی جویا که عضو پارلمان افغانستان بود بخاطر مخالفت و افشای کار روائی های جنایتکاران جنگی که تعدادی هم در پارلمان و هم در بقیه ارگان های دولتی حضور قدرت داشتند، به تعلیق سوق داده شد، ولی وی از مبارزه بر علیه دشمنان مردم خود دست نبرداشه بلکه باید اضافه نمود که وی بدون تردید یگانه زن افغان در نوع خود میباشد! سخن گوی مجلس همچنان افزود که در معرفی ملالی جویا راپوری برای وی از قندهار رسید که در افغانستان هر که بر علیه جنگسالاران و قدرتمندان مبارزه نماید، صدای وی توسط عمال آنان خاموش ساخته میشود، ولی ملالی جویا از آنها نیست. باید گفت که ملالی جویا صدای مردم افغانستان را دقیقاً به جامعه جهانی بلند مینماید!

ملالی جویا درین مجلس سخنرانی خویش را چنین آغاز نمود که به مختصری از آن میپردازیم: ۸ سال قبل ناتو و امریکا به بهانه آوردن صلح و دیموکراسی در افغانستان، سرزمین مارا اشغال نمودند. درین مدت نقض حقوق بشر بر زنان نه تنها کمتر نگردید، بلکه بیشتر شد، چنانچه کشتن يك زن و يك مرغ در افغانستان علی السویه

دپایو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلپکني د ليکنيزي بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په څير و لولئ

است. جنگ سالاران مانند عصر طالبان حالا هم قوانین ضد زن را مری اجرا میسازند. قانون احوال زنان شیعه نمونه ای از مظلومی است که پرنسب های حقوق بشر را با قانون یکجا، کاملاً پامال نموده و با زنان حتی در منازل شان با ظلم و خفت و عنف معامله میگردد. در هرات و بسیاری دیگر از ولایات افغانستان خود سوزی ها و خود کشی ها اصلاً بازخواستی ندارد. دیموکراسی امریکا در افغانستان به جز کشتن و شکنجه و زجر زنان چیز دیگری نیست. با دختران خردسال با تجاوزات دسته جمعی معامله گردیده و حکومت هرگز از آنها بازخواست نمینماید. حتی این دخترکان با سگ شکاری معاوضه میگردند!

افغانستان در حقیقت يك بهشت مصنون «Save Heaven» برای مافیا و معامله گران مواد مخدره داخلی و خارجی میباشد که ۹۳٪ تریاک جهان را تولید مینماید که از برکت آن پولدار ها پولدار تر و فقرا فقیر تر میگردند. مگر این جامعه جهانی نمیداند که مردم و جوان های آنان باید این مواد را استعمال نمایند؟

حاصل مرگبار و کشنده این اشغال در افغانستان بمباردمان های مهلك بر قریه جات و مردم بیگناه و بی دفاع در مراسم عروسی، خیرات ها زندگی محقر آنان میباشد که البته صرف با يك «معذرت خواهی» جریان کشتار و ویرانی سرپناه های آن مظلومین خاتمه می یابد.

از جانب دیگر، سیاست اوباما هم به عوض مجازات، نام طالبان مدرن و میانه رو را بر این آموکشان میگذارد و آنها را دعوت میکند، چنانچه مانند وزاری که مردم قبول ندارند، آنها هم به عوض ذلت همه به قدرت رسیده اند. انتخابات افغانستان هم يك درامه دیگری است که مردم از آن مننجر گردیده اند. از جمله کاندید های ریاست جمهوری، میتوانید عبدالله و همکیشان وی را در کتاب هایی مانند: [Ghost War, First In, I for Infidel Afghanistan](#) - [A Search for Truth](#) بشناسید. کرزی همچنان که برای ملت خوب شناخته شده است که گذشته و حال وی معلوم میباشد.

مشکل بزرگ در افغانستان امروز موقف زنان است که هرگز حل نمیگردد و روز بروز وخامت اختیار مینماید. مرا هم به حیث يك زن از شورا بیرون کردند و حق گفتن حقایق را ندادند، چونکه من موجودیت جنگ سالاران را قبول نکردم. دلیل اینکه من به شورا راه یافتم این بود که میکروفون بدست گرفته و در پشت تریبون صدای خفه شده زنان و مردم مظلوم خود را بلند نمایم.

بعد از سخنرانی ملالی جویا به سوالات گوناگون پاسخ داد:

سوال - شما در کجا زندگی میکنید و چگونه درین دعوت ها و کانفرانس ها به ممالک خارج می آئید؟

جواب - من در کابل بخاطر حفظ جان خویش با چادری تردد مینمایم. چادری امروز در افغانستان به خاطر بی امنیتی بسیار مورد استفاده قرار دارد. من از کابل مستقیم به خارج پرواز نموده نمیتوانم. حتی پاسپورت دیپلوماتیک را که منحیث يك وکیل مردم بمن داده شده بود از من گرفتند. بنابراین من شهر به شهر و ملک به ملک پرواز مینمایم. حتی اسم مرا در لست «تروریستان» داخل نموده اند. اما موسسات حقوق بشر و مدافع زنان و مردم ممالک خارج که بیشتر مرا دعوت مینمایند، مرا کاملاً میشناسند و میدانند که من صرف میخوام که از طریق تریبون های آنان احوال زار مردم خویش را بیان مینمایم. من قبلاً با «لیلا زینا» اول به هسپانیه رفتم و بعداً اینجا به خاطر معرفی کتاب خود آمدم.

سوال - چه میشود که اگر امریکا افغانستان را ترک نماید؟

جواب - اول غم منع تریاک باید خورده شود. دوم باید مجال قدرت نمائی دیگر به جنگ سالاران و طالبان داده نشود. گروپ های ملی و مردم قشر رسیده افغانستان را که هرگز حق و فرصت فعالیت و تبارز داده نمیشود باید روی کار آورد و به اشغال خاتمه داد.

سوال - آیا جنگ سالاران جزء کلتور افغانستان اند؟ مبارزه بر علیه تریاک چگونه صورت گیرد؟

جواب - در بیشتر از سی سال اخیر بسیاری فرصت ها از دست رفت ولی در عوض شعور اجتماعی ملت افغان جبراً بسیار رشد نمود و پرورش یافت. مردم کاملاً ضد کشت و تولید تریاک، طالبان، جنگ و اشغال مملکت خود هستند. در ۸ سال اخیر جنگ سالاران، طالبان و قوای اشغالگر خارجی همه مصیبت هارا سبب گردیده اند. میدیای ممالک غربی هرگز نمیگویند که این همه تریاک به کجا میرود و با کجا مصرف میگردد؟ منع کشت تریاک باید از جانب ممالک مصرف کننده و خریداران آن صورت گیرد و در داخل هم بالاخره باید به دهقان بی نوا کمک گردد که دیگر کشت ننماید.

سوال - آقای رایس مامور سابق صدای امریکا: من در سال ۲۰۰۲ به افغانستان رفتم و دیدم که مردم آنجا به آزادی رسیده بودند و بسیار خوش معلوم میشدند، آزادی و اشغال یکجا ممکن میشود؟

جواب - شما بگوئید، میشود آزادی را با اشغال یکجا نمود؟! افغانستان در دست قوای اشغالگر میباشد!

سوال - پس چگونه برای حل این مشکل کمک شود؟

جواب - باید گروپ های دیموکرات کمک به افغانستان، اشغال و پالیسی دقیق امریکا را مطالعه نموده و برسمیت بشناسند. این موقف جیوپولیتیک افغانستان است که سبب اشغال آن گردیده است. این گروپ ها ببینند که پول های آنها واقعا برای تولید کار، تعلیمات، امنیت و روی کار آوردن قشر فهمیده به مصرف میرسد یا صرف برای جنگ!

در محبس بگرام در جوار شهر کابل به ملیون ها دالر به مصرف رسیده است به عوض محبس گوانتانامو. در افغانستان جنگ داخلی یا Civil War جریان دارد و آزادی موجود نیست.

سوال - سوال کننده خانم کمی عصبی : بنابراین آیا در افغانستان هیچ گونه کمکی از جانب امریکا صورت نگرفته است؟ مکتب ساخته نشده است؟ در راه صلح هیچ اقدامی نگردیده است؟ مردم امریکا بلیون ها دالر مصرف را برای همین منظور متقبل گردیده اند.

جواب - اول باید برای خاتمه اشغال راه حلی جستجو نمود. باید بالای همسایه های افغانستان فشار آورد که دست از مداخله در مسائل افغانستان بردارند. برای تقویه قوای طالبان کمک ننمایند و مردم افغانستان بیچاره را به حال خودشان بگذارند. اگر به ساختن مکتب کمک میشود باید عساکر ناتو و امریکا در حفظ و مراقبت آن و حمایه دختران مکتب وظیفه اجرا نمایند.

در حالیکه افغانستان در آتش جنگ میسوزد، چگونه رئیس جمهور شما جائزه صلح دریافت مینماید؟!

سوال - اگر امریکا از افغانستان خارج گردد، جریانی که درز عامت مسعود - ربانی صورت گرفت تکرار نمیشود؟

جواب - شرائط فرق نموده است. باید رشته و علل بوجود آمدن دوباره آن مردم را به قدرت قطع نمود. احمد شاه مسعود تروریست دیروز، قهرمان امروز گردیده است. شاید تروریست های امروز، قهرمانان فردا شوند! حالا هم افغانستان در حال آرامش و ثبات نیست. مکاتب پیهم بسته میگردند، بروی دختران تیزاب پاشیده میشود، دختران در مکاتب مسموم میگردند. چرا این همه عسکر در افغانستان که هست، آنانرا محافظت نمینمایند؟! آنچه را امریکا و جامعه جهانی انجام میدهند، دیموکراسی میگویند! کدام دیموکراسی؟!

سوال - در مورد اینکه عبدالله عبدالله بر انتخابات اعتراض نموده و حال چون شرائطش قبول نشد، قهراً پا پس کشید، چه عقیده دارید؟

جواب - عبدالله يك فرد مستقل و يك كانديد آزاد نبوده، بلکه به گروه ائتلاف شمال، جبهه متحد ملی و ایران و روسیه فدرال متعلق میباشد. اینکه وی چرا و چگونه كانديد گشته و چرا پا پس کشیده است، همه بروی پلان و نقشه های همان وابستگان صورت گرفته است، نه کدام تصمیم شخصی «*» خود وی.

سوال - اگر امریکا هیچ کمکی برای افغانستان نمینماید، پس چه میکند؟ آیا مشکل اینست که امریکا کلتور افغانستان را نمیشناسد؟

جواب - مشکلات گوناگون است که قسماً تشریح شد. مشکل کلتور چندان نیست، مشکل اینست که امریکا با ایران دشمن است و با افغانستان دوست. آنچه را ایران با همکاری با طالبان بر مردم افغانستان روا میدارد، بخاطر دشمنی با امریکاست!

آزادی را به مردم يك مملکت خودشان میدهند نه مملکت اشغالگر! باید قبول نمائید که میدیای شما حقایق را برای شما افساء نمینمایند. لطفاً عدالت را پشتیبانی کنید نه اشغال را! در شمال افغانستان از ممالک همسایه هیلی کوپتر ها با اسلحه پائین میگردند... در فراه که من از آنجا هستم، عساکر امریکائی جنایتکاران را میگیرند و دوباره رها مینمایند. طالبان را امریکا میخواهد در تنخواه شامل بسازد. چرا به آن جنایتکاران پول می دهد، مگر پولی که از مواد مخدره بدست می آورند کافی نیست؟ در هلمند و موسی قلعه طالبان حاکم هستند. آمر موسی قلعه يك طالبی سابقه دار است. درین وقت که سوال جوابات با ملالی جویا به انتها رسیده بود، مردی که متاسفانه اسمش را نتوانستم که یاد داشت نمایم، از جا برخاست و چنین آغاز به صحبت نمود:

در سال ۲۰۰۱ من به نفع مردم افغانستان و آزادی آنان از چنگ طالبان و القاعده مظاهره مینمودم. درین ۸ سال من با يك گروه ۶۰ نفری کار میکردم که دفتر ما توقیف گردید چون ما مخالف آنچه بر افغانستان وارد میشود هستیم. ما بسیار متاسف هستیم که مملکت شما را اشغال نمودیم. متاسفانه میدیدم در مورد اسلام و مردم خوش قلب مسلمان، تبلیغات منفی مینماید.

بعد از ختم مجلس، ملالی جویا برای علاقمندان کتاب وی امضاء مینمود و با من هم بسیار لطف نمود و جویای حال و صحت بعضی های دیگر را که در سابق گویا در واشنگتن ملاقات نموده و از حمایت آنان برخوردار بود از من گردید.

نوت :

«*» در قسمت سوالات راجع به چگونگی عدم شرکت عبدالله عبدالله در دور دوم انتخابات و قسماً تشریحات و سوء تفاهم از طرف خود سوال کننده، سوال و جواب را کمی مغشوش نمود. ملالی جویا به اینجانب اشاره کرده و درخواست ترجمانی همان قسمت را نمود. باید گفت که تسلط ملالی جویا بر لسان انگلیسی و طرز تکلم وی، سلیس و شیوا بوده و نسبت به سالهای پیشتر بسیار روان تر گردیده است.